

KOROŠEC

Uredništvo in upravništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek na dveh in vsak petek na štirih straneh.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 21. novembra 1919.

Cene inseratom: enostopna petivrsta ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Za kaj se bomo odločili?

(Konec.)

Kakor jutranja zarja po viharji noči je zasijala mlada Jugoslavija. močna, krepka, ki kliče in vabi v svoj materinski objem vse svoje otroke, posebno pa nas koroške Slovence, katere je hudobna mačeha Avstrija najhuje pretepala.

Za kaj se bomo odločili? Za dobro mater Jugoslavijo, kjer se nam smeje zlata prostost, ali pa za Avstrijo, kjer nas čaka gotova gospodarska smrt, narodna in verska propast. V najkrajšem času bi v Avstriji za vselej utihnila naša lepa slovenska govorica in nikdar več bi se ne razlegala po naših lepih planinah in rodovitnih dolinah naša mila slovenska pesem. Kdo naj bi jo pel? Na smrt obsojeni ne prepevajo!

Kakor so se bili prej med naše ljudstvo vgnezdili nemški in nemškutarski uradniki in učitelji, ki so nas in naše otroke učili zaničevati jezik naših mater ter vzgajali narodne izdajice (izdajalce), tako bi se v Avstriji vgnezdili tudi v naše cerkve nemški in nemškutarski duhovniki. Slovenski duhovniki bi nas morali zapustiti in z njimi bi izgubili moč, ki so vedno in povsod neustrašeno zagovarjali naše pravice in branili naš jezik!

Poznamo satanski načrt (plan) celovške gospode, ki še vedno misli, da je nemščina osmi zakrament. Že danes ni od Št. Lipša pa do Šmohorja skoraj nobenega slovenskega duhovnika. Celovski škof je dal na vse nemške duhovnike poziv, naj se zglasijo vsi oni, ki bi se za silo naučili slovenskega jezika. Vzgojiti hoče torej duhovnike, ki bodo znali naš jezik le toliko, da se bodo mogli norčevati iz njega. Misijonarji, ki zahajajo med divje narode v Afriki in drugod, morajo popolnoma znati jezik tistih narodov, le za nas Slovence je vse dobro!

Stara Avstrija nam je pobrala skoraj vse. Najboljši naši možje in mladeniči so obležali na raznih bojiščih, ali pa so se vrnili domov bolni in pohabljeni. Doma pa smo trpeli in stradali ter trepetali pred onimi, ki so nam uropali naše zvonove, orgle, ustanove (štiftunge) za mrtve; tresli smo se pred onimi, ki so se mastili, medtem ko smo morali mi in naši otroci stradati.

In ravno ti plačani agentje nas vabijo zdaj v lačno in spufano Avstrijo, da bi nam zopet gospodarili in se zopet mastili od naših žuljev!

Pa zastonj nas vabijo! Prevečkrat so nas že ogoljufali s praznimi obljubami. Še osel gre samo enkrat na led! Predobro poznamo te sleparje in Avstrijo in vemo, kaj nas tam čaka! Stara Avstrija je bila za nas mačeha, Nemška Avstrija pa bi bila sam peklenjski hudič!

Zato nikdar nazaj v Avstrijo, kjer bi obhajali vedno le veliki petek, a nikdar Velike noči!

Naša pot gre v Jugoslavijo, kjer bomo srečni mi in naši otroci!

Zveza slovenskih ženskih društev na Koroškem.

V nedeljo, dne 16. t. m. se je na poziv gđ. učiteljice Alojzije Modičeve zbralo zavedno ženstvo iz Velikovca in najbližnje okolice v prostorih ljudske šole v Velikovcu.

Zborovanje je otvorila gđ. Modičeva, pozdravila zborovalke ter jim pojasnila, zakaj da je potrebno, da se vzdrži in organizira tudi naše ženstvo. Nato je podelila besedo g. Magerlu, ki je pozdravil zborovalke v imenu Narodnega sveta za Koroško ter jim kratko opisal žalostni položaj ženstva pred vojno. Šele med vojno smo spoznali in se naučili ceniti telesne in duševne moči našega ženstva. In teh moči nočemo in ne moremo pogrešati sedaj, ko si gradimo svojo državo. Brez pomoči našega ženstva se nam ne bo posrečilo ozdraviti sedanje nezdrave socialne in moralne razmere. Uspešno pomoč pa smemo od našega ženstva pričakovati le tedaj, ako se organizira. Zato priporoča govornik, naj se v vsakem kraju, kjer je ljudska šola, ustanovi žensko društvo; vsa ta društva pa naj bodo člani „Zveze slovenskih ženskih društev na Koroškem“, ki bo imela nalogo, ustanavljati, voditi in nadzirati posamezna društva.

Ko je gđ. Modičeva prebrala in razložila načrt pravil, se je izvolil začasni odbor. Izvoljene so bile: gospa Papisova kot predsednica, gospa Vidmarjeva kot podpredsednica, gđ. Modičeva kot 1. tajnica, sestra Berhmana kot 2. tajnica, gospa Jugova kot blagajničarka, gospa Potočnikova kot gospodinja, kot odbornice gospe Jezernik, Škofič, sestra Bazilija Zigert in gđ.

Kvančnik, kot pregledovalki računov pa gospodični Dolinar in Mubi.

Novoizvoljena predsednica gospa Papisova se je v imenu odbora zahvalila zborovalkam za izkazano zaupanje ter obljubila, da se bo odbor vedno zavedal svojih dolžnosti.

Tajnica gđ. Modičeva je stavila dva predloga, kako naj bi „Zveza“ začela takoj delovati. O obeh se je živahno razpravljalo. Nato je gospa predsednica zaključila zborovanje.

O agrarni reformi.

Nemci, ki ne morejo pozabiti, da so bili nekoč naši gospodarji, in katerim se še vedno cede sline po naši zemlji, razširjajo med nami nemške in slovenske letake, kjer prav nesramno lažejo, da je agrarna reforma samo prazna obljuba, da je naš regent Aleksander izdal ukaz, da se veleposestva ne smejo razdeliti med potrebne kmete, da se ne smemo dotakniti nemške lastnine itd. Kolikor besed, toliko laži! Poznamo od kralja in regenta podpisano odredbo za pripravo agrarne reforme. Ta odredba je bila potrebna, da se bodo veleposestva pravično razdelila; saj vendar ni mogoče v enem mesecu popraviti krivic, ki so nam jih storili Nemci skozi stoletja in stoletja! Vsi vemo, da se je na Hrvaškem in v Slavoniji razdelilo že mnogo veleposestev in da so se tam njive in travniki grofov in baronov razdelili med kmete. Vemo tudi, da se morajo pri nas dajati njive in travniki veleposestnikom v zakup (najem), dokler ne pride tudi pri nas do agrarne reforme. Vemo nadalje, da so vse zakupne ali najemne pogodbe, ki so jih sklenili veleposestniki s kmeti neveljavne, če teh pogodb ne odobri od države nastavljeni nadzornik in urad za agrarno reformo. Prav dobro vemo, da so hoteli nekateri grofi in baroni goljufati: hoteli so razdeliti svoja veleposestva med svoje sorodnike (med svojo žlahto). Naš regent pa je to prepovedal.

Poštenim Nemcem nočemo nič hudega. Živeli bomo z njimi v lepšem miru kakor pa prej, ko so nas vedno hujskali drug na drugega. Pač pa zahtevamo, da nam Jugoslavija vrne vso zemljo, katero so nam svoj čas ukradli ali pa z zvijačo vzeli nemški grofje in baroni. Prepričani smo, da bomo to tudi v resnici dosegli, da bo vsak jugoslovanski kmet na svoji zemlji sam svoj gospod. Zato se pa

smejimo nemškimi oslom, ki pišejo in razširjajo med nami razne letake, časopise in knjige, da bi nas premotili! Mi kmetje smo za Jugoslavijo in bomo vedno zanjo. Kdor agitira za Avstrijo, dela zoper nas kmete, in s tem bomo napravili račun sami!

Slinovka in parkljevka.

Slinovka in parkljevka (kuga na gobcu in parkljih) je začela zopet močno razsajati in se je razširila že skoraj po vsem velikovškem okraju. To je zelo nalezljiva bolezen, ki se prijemlje vseh domačih in divjih parkljarjev, torej goved, ovc, koz, svinj in srn. Naleze se največkrat na paši, kjer prihajajo živali v medsebojno dotiko; zadostuje pa tudi, da pride zdrava živina na okužene pašnike. Posebno rade se nalezejo te bolezni ovce, ki se pasejo tudi po gozdih. Najbolj pa razširjajo to bolezen ovce, ker se pri njih navadno malokdo zmeni za to, če šepajo. Prav dostikrat se ta kuga prenaša tudi z obuvalom, s senom in steljo itd. Včasih jo prenašajo tudi konji, katerih se ta bolezen ne prijemlje, s kopitom iz enega hleva v drugega.

Če se je bolezen zanesla v hlev, se tako hitro razširja, da jo je nemogoče ustaviti, in kar zaporedoma zbolijo vsa goveda, ovce in svinje, ako iste niso popolnoma ločene in nimajo posebnih strežnikov.

Prva znamenja slinovke in parkljevke so: žival se naenkrat ne dotakne več krme, ima mrzlico in veliko leži. V gobcu in na nosu se napravijo veliki vodeni mehurji, ki v teku 12. do 24. ur počijo in zapuščajo svetlordeče rane. Govedo kaže, da ima hude bolečine, škrtja z zobmi, nerado se pusti gledati v gobec, iz katerega se začnejo izcejati dolge sline. Govedo pogosto tudi cmoka, kar je posebno značilno in opozarja vsakogar na to kugo. — Skoraj obenem se pokažejo znamenja bolezni tudi na nogah. Žival nerada vstaja, težko stoji, trdo in težko hodi. Kožica med parklji postane rdeča in boleča, in ravno taki mehurčki se delajo na njej, kakor na gobcu. Pri svinjah se širijo ti mehurčki tudi po nogi navzgor čez bicelj. V posebno zanemarjenih hlevih se začnejo rane tudi gnojiti, tako da svinjam celo parklji odpadajo; take svinje navadno poginejo.

Podobni mehurji kakor v gobcu in na nogah, se delajo kravam, kozam in ovcam tudi na vimenu.

(Dalje prihodnjic.)

Gospodarske novice.

Kože in usnje.

Usnje (leder) se je v zadnjem letu tako podražilo, da si ubožnejši ljudje ne morejo kupovati čevljev. Krivi so tega verižniki, tihotapci in druge take pijavke. Zato je deželna vlada v Ljubljani zaukazala, da se morajo popisati vse zaloge surovih kož, ter jih postavila pod zaporo. Pri tem so prišli na sled raznim lumparijam

in je bilo aretiranih več trgovcev, ki so krivi, da se je usnje tako podražilo.

Promet na železnicah.

Že zadnjič smo poročali, da vozijo vlaki na južni železnici zopet tako, kakor so vozili pred 28. oktobrom. Edino brzovlaka Dunaj — Ljubljana — Trst še ne vozita. Glede nedeljskega počitka na progah (štrekah) južne železnice se bo odločilo še ta teden.

Srečni kmetje v Avstriji.

Dne 11. t. m. je deželna vlada v Gradcu ukazala, da se morajo štirikrat na leto popisovati zaloge drv. Prvič bo moral vsak posestnik do 8. januarja prih. leta naznaniti, koliko ima drv in lesa sploh.

Dopisi.

Šmarjeta v Rožu. Dopisnik, ki je spisal pod tem naslovom članek, objavljenega v „Korošču“ dne 7. t. m., svetujemo, naj ne poroča neresnice. Kar je namreč dopisnik poročal o tukajšnjih poštnih razmerah, je vse izmišljeno. O onem visokem gospodu v Miklavčevem pa, ki se sramuje naše lepe slovenščine, povemo samo to, da ga je stara Avstrija preganjala zaradi njegove narodne zavednosti, da je zaradi svojega jugoslovanskega mišljenja moral celih devet mesecev kot „Galgenskandidat“ presedeti v strašni bastilji (ječi) Sv. Marka nad Kotorom in da ga je le razpad gnile Avstrije rešil gotove smrti. (Opozarjamo gg. dopisnike, da je naš list nadstrankarski, in jih ponovno prosimo, naj nam vedno poročajo le golo resnico ter naj se izogibljejo vseh osebnih napadov. Ured.)

Grabštanj. V celovških „štimcah“ od 17. preteklega meseca se širokousti in zabavlja žena dr. Lemmena, bivšega nemškega okrajnega zdravnika, da so se naše oblasti premalo brigale, da bi se zatrla griža. Ne smemo pozabiti, da je ta žena bila prej učiteljica, ki je pretepala v šoli naše otroke, ako so med seboj govorili slovensko. Svojega moža, ki zna kot zdravnik le mastno računati, povečuje, kakor da bi bil pri tej bolezni napravil bogve kaj za človeštvo. Resnici na ljubo pa moramo povedati, da se ni prav nič brigal za grižo. Ko ga je okrajni zdravnik dr. Petek prosil, naj mu pomaga zatirati grižo, je odgovoril, da ga kužna bolezen prav nič ne briga, ker je le privatni zdravnik. — Z ozirom na to nam je deželna vlada v Ljubljani po prizadevanju okrajnega glavarstva poslala zdravnika dr. Jožefa Hrušaka, ki se zelo trudi, da bi se griža ne širila še dalje, kar se mu je tudi posrečilo. Novega g. zdravnika vsem bolnikom prav toplo priporočamo. Dr. Lemmenova žena kuha zaradi novih razmer hudo jezo, mi se ji pa smejimo. Grabštanjski domačini.

Vobre. Pretekli teden je državni upravitelj oddajal po isti ceni kakor lansko leto v najem Helldorfova zemljišča, in sicer le takim ljudem, ki potrebujejo zemlje, da jo sami obdelujejo. Nekaterim posestnikom, ki imajo sami preveč zemlje, se je celo vzela. Isto se bo zgodilo tudi tistim najemnikom, ki hujskajo proti naši državi. Taki lumpje

naj se poberejo v falirano Avstrijo. Pri nas je kruha dovolj za vse, za Slovence in Nemce, samo za nemškutarje ne!

K nam prihajajo vedno v rezervo vrli vojaki „planinci“, Primorci in Kranjci. Komaj se dobro seznanimo z njimi, pa morajo zopet proč in prihajajo drugi. Sedaj je tu pod poveljstvom g. kapetana Rojnika tista skupina, ki je stala pred Vobrami meseca januarja t. l. ter se je tudi pozneje nerazdružljivo bojevala s svojim priljubljenim poveljnikom ter pognala Nemce v beg. Želimo ji tudi nadalje vso srečo! Kakor se govori, pridejo sedaj sem srbski novinci. Pozdravljamo jih že vnaprej in želimo, da postanejo naši najboljši prijatelji!

Ruda. Dne 10. t. m. so bile v Šmrtiji v Lipi tri poroke, in sicer Janeza Majerhofer, p. d. Birnbaumerja, posestnika iz grebinjske fare, z Amalijo Korak, posestniko hčerjo iz Podgore; Janeza Andrej, posestnika v Lipi s Kunigundo Widrich, posestnikovo hčerjo na Habergu in Avgušтина Widrich, p. d. Padnika, posest. na Habergu z Amalijo Solbauer, posestnikovo hčerjo iz Pelinka. Vsem skupaj želimo mnogo sreče!

Grebinjski Kloster. (Razno.) Neki zelo izobražen, že bolj prileten gospod je nam pred kratkim pripovedoval sledeči doživljaj, iz katerega vsakdo lahko spozna, kako grabežljivi in nenasitni so Nemci.

Kot mlad študent sem l. 1870 v Celovcu slišal pogovor več Nemcev, ki so bili pijani zmage nad Francozi. V tridesetih letih — tako so trdili — bomo Slovence popolnoma zatrli; most do Jadranskega morja bo sezidan. Večja težava bo s Čehi. Teh „dikšedelnov“ ne bomo mogli ponemčiti. Zato jih moramo s silo pregnati iz Avstrije.

Ni res, dragi bralci „Korošca“, kako so nas Nemci ljubili!? In zdaj naj bi mi silili v njihovo naročje! Nikdar!! —

Neki dobro znani kmet iz ruške fare je bil doslej nemškega mišljenja. Pred nekaj dnevi je moral zaradi nujnih opravkov v Volšperk, ki je zdaj glavno mesto nemško-koroškega paradiža. Ob letal je vse gostilne, pa razen repične juhe ni mogel nikjer dobiti kaj jesti. Odkar je strašno lačen zopet prišel domov, noče ničesar več slišati o Avstriji. Iz Savla je postal Pavel. —

Dragim bralcem „Korošca“ tudi povemo, da se dobivajo ne le v Avstriji, ampak celo tudi na Češkem in na od Lahov zasedenem Primorskem vsa živila le na karte. Pri nas, v Jugoslaviji pa je vsa trgovina prosta. Zato pa je prav imel nekdanji avstrijski cesar Karel, ki je rekel: „Izmed držav, ki so nastale, ko je razpadla stara Avstrija, bo Jugoslavija najbolj srečna: tam se bo dalo še najlažje živeti!“ Sedanja draginja nas ne sme motiti. Draginja nastane po vsaki vojni. Ko bodo meje natančno določene in razmere urejene, bo tudi draginja ponehala.

Djekše. (Venec in križ). Na Martinov pondeljek smo imeli dve poroki iz uglednih narodnih hiš. Posestnik Hirznikove kmetije Jurij Kolman je vzel za gospodinjo svoje hiše in za spremljevalko svojega življenja Opresnikovo Katarino Lobnik. Njen brat Tomaž Lobnik, posestnik Opresnikove kmetije, pa je pred altarjem podal roko Škandolfovi Miciki. Vesela gostija v Koč-

marjevi gostilni je poštenim kmečkim gostom pridružila še vojake in dva duhovnika. — Dočim smo se drugi veselili na gostiji, je pa prišel angel smrti k Opresnikovemu sosedu po staro mater. Ta blaga žena je bila rojena v Solčavi 12. novembra 1832. Na isti dan letos smo ja pokopali ob obilni udeležbi. Njena zemeljska pot od zibel do groba je trajala ravno 87 let.

Bistrica v Rožu. Bridka izguba je zadela našega vrlega in zelo narodnozavednega postajnega načelnika g. Hlebea. Umrla mu je draga žena in zapustila 7 majhnih otrok. Globoko čutimo z njim tudi mi, saj nam je bil, odkar je tu nastopil svojo službo, dober tovariš in nam je vedno rad pomagal v stiskah in nadlogah.

Kotmara vas. Koliko dolgov bi imela naša vas, ako bi prišla pod Avstrijo? „Grazer Tagblatt“ je pisal že meseca julija t. l., da je avstrijski minister dr. Bauer povedal, da pride od vseh dolgov stare Avstrije na Nemce 68 milijard, torej 8000 K na vsako osebo. Družina, ki ima 5 glav, bo morala plačati že 40.000 K dolgov. Ker šteje naša občina okoli 1600 ljudi, bi imela 12 milijonov in 800.000 K dolga. In to so samo stari dolgovi! Kje so zdaj še dolgovi, ki jih je napravila Avstrija od julija sem? Odkod bi mi jemali, da bi poplačali te milijone, to ve samo Bog!

Zg. Vesca nad Rožom. „Korošec“ prihaja k nam v vsako hišo. Vsi ga prav radi beremo, ker nam njegova domača pisava prav dopade.

Dnevne novice.

Narodni praznik. Že danes opozarjamo krajevne odbore Narodnega sveta, društva, šolska vodstva itd., da je 1. december narodni praznik. Dolžnost vsakega državljana je, da po svojih močeh pripomore, da bomo kar najslovesneje proslavili spomin na dan našega ujedinjenja.

Bače. Tu smo ustanovili požarno brambo, h kateri je brez razlike pristopilo vse, staro in mlado. Posnemali smo vzgled loške požarne brambe. Sicer pa tu ni dosti nevarnosti, da bi nastal požar: saj nimamo drv. Naši gozdovi so namreč na oni strani demarkacijske črte, prepustnice pa izdajajo oblasti zelo nerade in počasi.

Rute. Tu imamo preroka, ki še vedno ne veruje v Jugoslavijo, ampak prerokuje, da bo Karel ustanovil močno in srečno državo. Najbrže se je preobedel bele moke, pa bi rad stradal v Avstriji, da si ozdravi želodec. (Morebiti se mu pa meša? Opomba stavca.)

Loče ob Baškem jezeru. Z združenimi močmi delujemo tukaj za okrepitev mlade Jugoslavije. Ustanovili smo si močno čebelarstvo in kmetijsko podružnico, h katerima so pristopili skoraj vsi čebelarji in kmetovalci. Vsakdo se pač zaveda, da je moč le v organizaciji. Le malo jih je še, ki trobijo še vedno v stari rog. Upajmo pa, da se tudi oni kmalu streznijo!

Zgornja Vesca nad Rožom. Dne 17. t. m. se je oženil Valentin Einspieler, p. d. Petrovčev Folt. Bog živi njega in vrlo Rožanko, njegovo življensko družico!

Izgubljene ovce. V Zg. Vesci so 4 ovce, katerih lastnik ni znan. Kdor jih pogreša, naj se zgasi v teku 14. dni po izidu te številke v Zg. Vesci št. 9.

Spomenik padlemu poročniku Kranjcu! Kakor je domača občina padlega junaka Malgaja ustanovila poseben odbor, istotako naj se vzdrami domača občina padlega junaka Kranjca in osnuje, če se to še ni zgodilo, odbor, ki bo delal na to, da se postavi spomenik poročniku Kranjcu, ki je žrtvoval svoje življenje za osvoboditev Koroške.

Omejitev prometa na mostu čez Dravo. Radi oviranja dela pri gradbi mostu v Velikovcu se promet začasno omeji na sledeče ure na dan: Zjutraj do 8. ure, opoldan od 12. ure do 13. ure in popoldan od 17. ure dalje. Med drugim časom je promet popolnoma ustavljen in le po možnosti, ako delo pripušča, dovoljen.

Iz varnostnih ozir ne smejo naenkrat vozniki in pešci prekoračiti mostu. Za tovrne vozove je dopustna teža le 1500 kg. Težji tovari se bodo pri mostu brezpogojno zadržavali.

Velikovec. Poštno in brzojavno ravnateljstvo v Ljubljani je odredilo za tukajšnji poštni urad nove uradne ure, in sicer: a) ob delavnikih od 8. — 12. in 14. — 16. ure, b) ob nedeljah in praznikih od 9. — 11. ure. Za brzojav in telefon ne velja ta omejitev.

Politične novice.

Nemci obsojajo (obžalujejo) hujskanje zoper Jugoslavijo.

V „Arbeiterwille“ od 16. t. m. beremo, da prebivalstvo naše države, posebno pa še v Sloveniji le zato tako nasprotuje Avstriji, zlasti Dunaju in Gradcu, ker nekateri nemški listi neprenehoma hujskajo zoper Jugoslavijo.

Narodno predstavništvo.

Ker še vedno ni sestavljena nova vlada, ni mogoče že te dni sklicati narodnega predstavništva (parlamenta).

Demobilizacija.

Naš vojni minister je ukazal, da se rezervisti ne bodo več klicali na orožne vaje. Razentega je izdan tudi ukaz, da se vse pripravi za demobilizacijo prvega poziva narodne vojske. — Avstrijski agitatorji so pa strašili naše ljudstvo, da se Jugoslavija pripravlja na vojno z Italijo!

Občinske volitve na Hrvaškem.

Na Hrvaškem bodo občinske volitve po novem volilnem redu najbrže meseca decembra. — In pri nas?

Bolgarija podpiše mirovno pogodbo.

Kakor Avstrija, se je tudi Bolgarija odločila, da vgrizne v grenko jabolko in podpiše mirovno pogodbo.

Mirovna konferenca in Jugoslavija.

V Parizu se še vedno posvetujejo o naših zahtevah glede miru z Avstrijo.

Naše prireditve.

Galicija. Tukaj se vrši v nedeljo, 23. t. m. v gostilni pri Ogrinu shod, na katerem bo govorilo več govornikov. Na dnevnem redu bodo tudi predavanja o živinoreji. Pričetek ob 10. uri dopoldne.

Šent Janž v Rožu. V nedeljo, 30. t. m. se vrši tu ob 1/2 15. uri v gostilni „Pri Tišlerju“ izredni občni zbor „Kat. izobraževalnega društva za Šent Janž in okolico“. Na dnevnem redu so tudi volitve novega odbora. Zvečer se vrši v istih prostorih čajev večer. Za zabavo je preskrbljeno. K obilni udeležbi vabi odbor.

Šent Janž v Rožu. V nedeljo, 23. t. m. predavata g. živinozdravnik Fr. Černe in g. državni mlekarški instruktor Ant. Pevec v gostilni „Pri Tišlerju“ o živinozdravstvu in mlekarstvu. Začetek ob 14. uri (ob dveh pop). Predavanje bo zelo zanimivo! Pridite vsi! Krajevni odbor N. sv.

Listnica uredništva.

Gg. dopisnike prosimo, naj nam oprostite, da moramo dopise krajšati, ali pa odlagati za pozneje. Pomanjkanje prostora. Priporočamo se zlasti za kratke dnevne novice.

Prevalje: Sporočite nam Svoj naslov! Dopisov brez podpisov ne priobčujemo.

Prevalje — g. učit. Bregant: Potrjujemo, da niste doslej poslali „Korošcu“ še nobenega dopisa.

Zahvala.

V imenu prebivalstva Malega Šent Vida se podpisane zahvaljujem gosp. okrajnemu glavarju Kaklu, g. poveljniku 47. pešpolka, g. učitelju Mödendorferju in g. Šornu, da smo dobili vodovod.

Mali Šent Vid, 20. nov. 1919.

Jernej Jedločnik,
nadučitelj.



VABILO.

Izborna tamburaško društvo pod vodstvom Karola Doliner iz Beograda nastopi v Dravograd — Meži v narodnem hotelu g. Časa v nedeljo, dne 23. novembra t. l. ob 1/2 15. uri (za zunanje goste) in ob 1/2 19. uri. Isto društvo nastopi v ponedeljek, dne 24. t. m. ob 1/2 19. uri v Labodu, 25. t. pa zopet v Dravograd — Meži. Proizvajali se bodo najlepši srbski, hrvaški in slovenski komadi. Čisti dobiček je namenjen za koroške narodne namene.

Eno leto v Jugoslaviji.

V proslavo ujedinjenja Jugoslovanov izide v nekaj dneh slavnostna številka „Mlade Jugoslavije“, in sicer na 12. straneh.

Oklic.

Varstveni zadevi n.d.l. Janeza Jese se da v zakup potom licitacije „Ražunova“ kmetija v St. Lovrencu št. 8 — razen gozdov, to je vlož. št. 3 kat. obč. Šmarkež, dne 2. decembra 1919 dopoldne ob 9. uri na Ražunovem domu v St. Lovrencu št. 8.

„Ražunova“ domačija obstoji iz lepe hiše, dobrega gospodarskega poslopja (hlevov), stiskalnice (ali preše), kovačnice in žage. — Posestvo je večinoma arondirano (zaokroženo).

Glasom zakupnih pogojev se da posestvo v zakup, če bi bili reflektanti, po parcelah, vse kakor pa tvori Ražunova domačija z zemljiškimi parcelami na takozvanem „mlinarjevem polju“ eno skupino. Kot posebna skupina pride event. tudi druga žaga v posestvu.

Posestvo sestoji iz parcel: št. 9/2 stanišče, 16/1, 16/2 stanišče, 30 pašnik, 55 travnik, 57 njive, 71 travnik, 73 travnik, 75 vrt, 79 njiva, 70 travnik, 31 njiva, 77/1 vrt, 77/2 vrt, 77/3 travnik, 104 travnik; iz parcel, ležečih v kat. obč. Skocijan: št. 218/1 njiva; iz parcel, ležečih v kat. obč. Sreje: št. 71 njiva, 76 njiva, 82 njiva, 88 njiva, 97 njiva, 98/1 njiva, 98/2 njiva sedaj nerodovitna, 99/1, 99/2 pašnik nerodovitna, 119 njiva; 125/4 pašnik, 128/3 pašnik, 75, 83 njiva.

Zemljišče se da v zakup za dobo 8. let, to je za čas od 24. 4. 1920 do 24. 4. 1928. K pritliklini, ki se da zajedno posestvom v zakup, spada (iz §§ 2 in 19 v zakupnih pogojih red. št. 38).

Izključna cena ali najmanjši ponudek se določi po sodnem zvedencu na licu mesta.

Najvišji ponudek tvori zakupnina za eno leto in se mora po končani licitaciji položiti v roke sodnega komisarja, sicer bi se licitacija na novo pričela.

Zakupne pogoje si lahko ogleda vsak interesent med uradnimi urami pri podpisnem sodišču v sobi št. 3.

Okrajno sodišče v Dobri vasi, odd. I
dne 10. nov. 1919.

Poziv!

Tisti, ki je januarja t. l. ob priliki nemškega vpada v Borovlje odnesel iz župnišča veliko okroglo povečevalno steklo (Vergrößerungsglas) v kovinastem okviru in s črnim ročajem, je naprošen, da ga vrne na način, ne da bi se zvedelo za njegovo ime. Za odnašalca steklo nima večjega pomena, lastnik pa ga pri čitanju knjig z drobnim tiskom nujno rabi in pri sedanjih razmerah ne more dobiti novega.

Razglas.

V sredo dne 26. novembra 1919 se bo prodalo v Velikovcu na javni dražbi 10—15 vojaških konj.

Pravico nakupa imajo samo posestniki, ki se izkažejo s potrdilom županstva, da rabijo konja za domače delo.

Okrajno glavarstvo Velikovec.

Za Malgajev spomenik

Junaku Malgaju in vsem borilcem, ki so darovali svoje mlado življenje, da so nam priborili svobodo in nas rešili avstrijskega jarma, hočemo postaviti na Koroškem ponosen spomenik, ki bo pričal še poznim rodovom o njihovem junaštvu in o naši hvaležnosti in narodni zavednosti. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, da po svojih močeh prispeva za ta spomenik. Rojaki, pošiljajte darove na Narodni svet (Malgajev spomenik) v Velikovcu.

Zveza slovenskih ženskih društev na Koroškem priredi v nedeljo, 30. t. m. v prostorih „Narodnega doma“ v Velikovcu zabavni večer.

Na vzporedu so deklamacije, petje mešanega zbora, kvartet, solospevi, godba itd. Začetek ob 8. uri zvečer. Vslopnina 4 K.

Ker je čistil dobiček namenjen za božičnico, se bodo preplačila hvaležno sprejemala.

K obilni udeležbi vabi

ODBOR.

Apnenica v Galiciji

je zopet v obratu.

Svoje

I^a apno

priporoča Simon Stoisl.

Išče se kuharica za orožniško postajo v Grebinju (Koroško). Plača po dogovoru, nastop 1. decembra t. l.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, ufranov, zakonskih prstanov, veržic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

„Breznikovo slovnico“

želi kupiti ali si izposoditi učiteljica Slavica Gornik, Kotmara vas.

S 1. aprilom 1920 se odda za 10 let v najem majhno posestvo, na katerem je mogoče rediti 1 svinjo in 4 koze. Najemnina po dogovoru. Prednost imajo oženjeni kolarji in sodarji. V bližini je dosti lesa, kovačnica in žaga pa sta samo 5 minut oddaljeni od omenjenega posestva. Pač pa ni tu nobenega kolarja ali sodarja. Zglasiti se je osebno pri Janezu Stražniku, p. d. Fördank, Tolsti vrh, občina Grebinj.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmita, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prasek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20/50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkoczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Odvetnik

dr. Viktor Sušnik

naznanja, da je otvoril svojo pisarno v Pliberku. Guštanjska cesta št. 7.

Trgovci in gostilničarji, pozor!

Vsled opustitve zaloge vina prodajamo

STARO VINO

letnika 1917, pristno, izborne kakovosti po zelo nizkih cenah.

Gospodarska družba za nakup in prodajo

d. z. o. z.

Podružnica Sinča vas.

Prodajam železje,

in sicer železnih plošč 20x50 cm, 7 do 10 mm, železje v palicah 2 do 3 m dolgih, 10 mm ter železne žice 5 do 10 mm.

Naslov pove upravništvo „Korošca“.

Kupiti se želi

dobra kmetija.

Več se poizve v trgovini s papirjem C. Magnet, Velikovec, Zgornja poštna ulica, št. 113.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

d. z. o. z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.